

dem i Forbindelse med en Spøg, som han har tænkt at sige, saa er Spøgen for ham det vigtigste, og Kendsgerningerne bliver for ham noget ganske underordnet, ja, som Regel noget fuldkommen ligegyldigt. Den ærede foregaaende Taler Hr. L. Rasmussen gav gode Bidrag til Belysning af Kendsgerningerne i Spørgsmaalet om Automobileerne. Nu er det dog virkelig et særdeles humoristisk Standpunkt at forfægte her fra Talerstolen, at det, at det sønderjydske Ministerium i 1920 efter Forhandlinger med det sønderjydske Udvalg fik Adgang til at tilvejebringe 7 Biler, som Hæren kunde raade over under de særlige Forhold, nu, da disse Forhold er ophørt, og da altsaa disse 5 Lastautomobiler og to Personautomobiler efterhaanden kan gaa over til Hærens almindelige Brug, skal være en Argumentation for Nødvendigheden af en Forøgelse af Antallet af Automobileer eller i det mindste en Opretholdelse. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at da der for Øjeblikket er nævnt at være 14 Lastautomobiler i Hærens Automobilpark og 12 Personautomobiler og 3 Ambulancevogne, vil der uden denne Bevilling, altsaa hvis denne Bevilling paa 50 000 Kr. forkastes, være 10 Lastautomobiler, 10 Personautomobiler og 3 Ambulancevogne. Nu kan ingen, som ved, at Hæren indtil 1914 nøjedes med det ringe Tal, som er nævnt, 2 Personautomobiler, være i mindste Tvivl om, at til den Opgave, Hæren for Øjeblikket har, er 10 plus 10 plus 3 fuldkommen tilstrækkelige. Det, som den højtærede Forsvarsminister forlanger, er, at Lastautomobilerne skal være 12 i Antal og Personautomobilerne 14. Jeg tror at turde sige, at naar den højtærede Forsvarsminister af de 10 Personautomobiler, der er, tager en til sig selv, hvad jeg ønsker, han vil bestemt holde paa, og afgiver en til Statsministeren, en til Udenrigsministeren og lader Hæren beholde de øvrige syv, har Hæren mere end tilstrækkeligt.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder afgav Meddelelse om, at der til Finansudvalget var kommet Skrivelser nu om en Ordning, hvorefter det afskedigede Postpersonale vilde faa Understøttelse i Lighed med de arbejdsløse, som har Arbejdsløshedskasserne at søge til. For denne Meddelelse takker jeg. Det mildner jo, saa vidt som en begaaet Fejl kan mildnes, ved det, der er sket. Men ingen kan andet end finde, at det er en højst besynderlig Maade at spare paa: at fremtvinge Afskedigelser af faste Tjenestemænd for

derefter at give dem Arbejdsløhedsunderstøttelse. Mon det ikke vilde have været forstandigere, om man havde fulgt den Henstilling, som vi sammen med Socialdemokraterne gjorde, at man ventede med at gennemføre den Besparelsesreform, man nu var opsat paa at faa gennemført, til det kunde ske uden Afskedigelser af fast Personale, altsaa uden Arbejdsløhedsunderstøttelse til de saaledes afskedigede?

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder gav nogle Meddelelser angaaende Udnævnelse af to Postmestre, i Ribe og Vordingborg. Jeg maa finde disse Meddelelser, disse Oplysninger absolut utilstrækkelige, idet dei ingen Henseende begrunder, at to Postmænd, som efter deres Alder og Anciennetiet i Postvæsenet stod blandt de laveste paa Ansøgningslisten, er blevet trukket frem til at blive udnævnt, naar der i den ældste Klasse var en dertil saaa fuldt kvalificeret, at det samlede Forfremmelsesraad enstemmigt havde erkendt, at han ved begge disse Lejligheder burde have været udnævnt. Jeg maa fastholde, at hvad der her er sket, har ingen som helst saglig Begrundelse. Den højtærede Minister har af en eller anden Grund foretrukket nogle, som han havde et eller andet Kendskab til, og ikke paa Grund af deres af Postvæsenet særlig bedømte Kvalifikationer, og draget dem frem ikke blot med Forbigaaelse af den indstillede, men med Forbigaaelse af en hel Række andre, som var kvalificerede til dette Embede og til at gaa forud for disse yngre. Naar jeg overfor dette Forhold ikke har insistere videre paa at faa Forfremmelsesraadets Protokol forelagt, end at jeg har fremsat dette Krav i Finansudvalget, er det, fordi jeg haaber, at den Forhandling, der er ført her, vil være en tilstrækkelig Advarsel for den højtærede Minister ved Behandlingen af Forfremmelsessspørgsmaal indenfor Postvæsenet. Den højtærede Minister betegnede disse to Udnævnelser som fuldt ud forsvarlige. Jeg vil mene, at det højeste, den højtærede Minister kan sige derom, er, at de er forsvarlige. Jeg har ingen Grund til at betvivle, at de to Mænd, naar deres Tid kom, vilde være mellem dem, som burde forfremmes, men de er forfremmede udenfor deres Tid og med Forbigaaelse af andre, som havde et efter Postvæsenets Skøn større Krav derpaa. Derfor kan jeg ikke betegne disse Udnævnelser som fuldt forsvarlige, og hvis den højtærede Minister vil fortsætte med saaledes at sætte sit eget personlige Skøn over det ved Rigsdagens Beslutning etablerede For-